

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

خطی اهدائی

۵۳۱

۵۳۱

۱
۱
۸
۸
۳
۹
۶
۸
۷
۶
۰۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۹۱
۶۱
۸۱
۷۱
۶۱
۰۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۹۸
۶۸

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: لب نوری

مؤلف: _____

جلد: (۳۱) از کتب (خطی) اهدائی

آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب: ۴۷۸۷

۳۱۳۴

کتابخانه مجلس شورای ملی

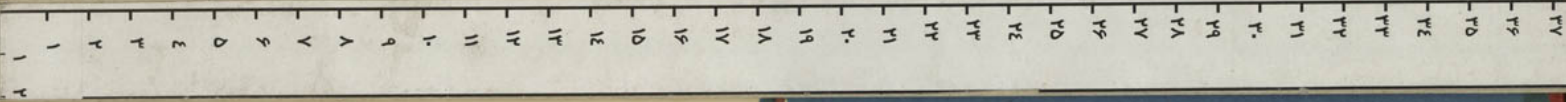
خطی اهدائی

۵۳۱

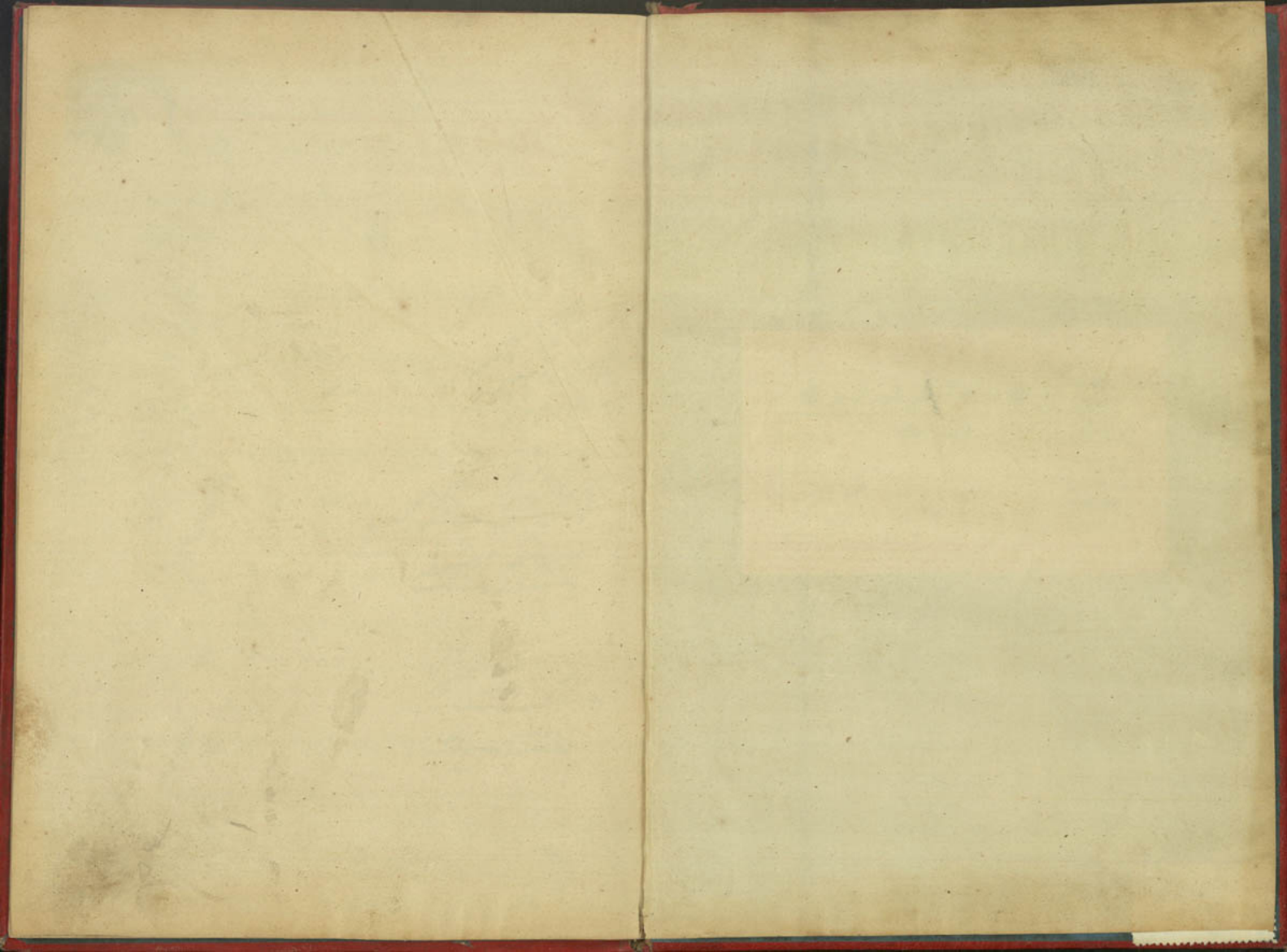
۵۴۱

کتابخانه مجلس شورای ملی		
کتاب	تبت نوری	
مؤلف		شماره ثبت کتاب
جلد (۵۳۱) - از کتب (خطی) اهدائی		ت ۴۷۸۷
آقای سید محمد صادق طباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی		۳۱۴۳۵

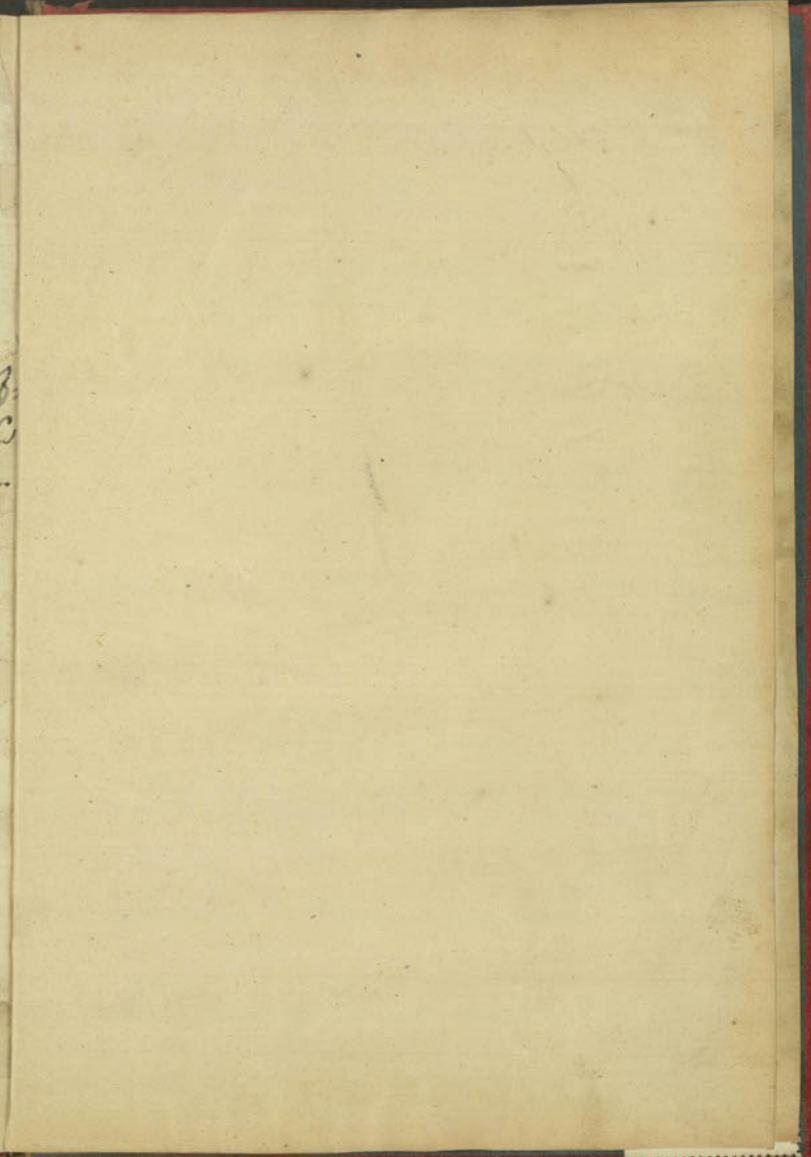
کتابخانه مجلس شورای ملی	خطی اهدائی
	۵۴۱

Faint, mostly illegible handwritten text in Arabic script, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is organized into several horizontal lines across the left half of the document.

Handwritten notes in a more legible Arabic script, written over the bleed-through. The notes include several lines of text, some of which are underlined. One line clearly reads "طه فحل" (Tah Fahl). Other lines are partially obscured by ink blots and tears in the paper.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين بدانکه
 این رساله ایست از گفتار لغمان حکیم و جاماسن و جالبوس و بقراط و بوعلی و محمد زکریا
 حکیمان کلام جمعی است و این کتاب را طب نام کرده اند از آنچه باشد بیان میکنند حاجت
 طب مثال او مینت چون زمین را عاریت کنند زراعت نیکو شود و بوقت ابد دهند و مثال
 ادبی طلاق زمین است و هر که بخواند که نرسد و مرست باشد خود را از چهار چیز نگاه
 دارد اول از آب خوردن و دوم از بسیار گفتن سیم از بسیار خفتن چهارم از بسیار
 مجامعت کردن زیرا که هر که بسیار خوردن طعام عادت کند معده خود را سست کند
 و ضعیف گردد و دردی بگردد و در معده بداید و باد در شکم بداید و جان و تن را
 از پای در آورد و سستی در اندام آید و هر که بسیار بخواند و نکش زرد شود و تن را
 کران کند و چشمش آماس کند و عیش بکاهد خصوصاً در روی خفتن بسیار بد است
 و هر که مجامعت بسیار کند که به واضعیت کند و لذت خوش از شهوت نیاید و قوت
 تن را ببرد و مغز را خشک کند و چشم را تاریک گرداند و تن را زبانی کند و هر که بسیار
 گوید دردی شقیقه پیدا کند و معده را ضعیف گرداند و سودای ایشان کند عقل را با او میرد
 فایده هر که راهبگان باشد کاسنی را بر کفن را بگویند و آب انز باشد که سفید بسیار ببرد
 و بخورد شفا یابد و هر که را چیزی داده باشند شرب باروغن بخورد دفع شود و هر که صبح
 داشته باشد زهره کرد را با مشک بسایند و در دماغ وی ریزند به شود و هر که را
 مقعد بیرون آید شش بزهر آید بخورند و بر بندند دفع شود و اگر خواهی بدان زن بار

دارد یا نه شش درم غسل بوی دهند تا بخورد اگر بار آورد و در شکم پیدا شود و اگر خواهی
 بدان زن حامله زخرد دارد یا پسر بزرگ چند خشک کند و بسیار بد و دردی میاید و بیرون آید
 عطسه آید زخرد باشد و اگر عطسه زیاد بسیار باشد و هر که شب کور باشد انار ترش با صغ
 بگوید و در چشم کشد شب کور پی را ببرد و هر که دیوانه را بر می باشد شب او پسر شکنج بزرگ
 را فله کند و بخورد نیک شود و هر زنی که خواهد زود حامله شود و پنهانی تخم سفید بسپارد
 بسیار بد و با انکبوت شاف کند و سر و زنجیر بر دارد و بعد از آن با شوهر جماعت کند بار آورده شود
 و هر که را موی در چشم باشد موی را بر کند و بخورد کبوتر در چشم کند موی رفع شود هر که را
 بوی بد باشد پودینه را بدانجا خالی نماید نیکو شود هر که در سستی چشم که باشد سر کین
 کاوسخ را بسیار بد و در چشم کند نیکو شود هر که زخم کند باشد پوست بر را بسوزاند
 و باروغن بسیار ببرد و قدری بخورد و در اندام مالذ زخم رفع شود هر که را آب دهن زود
 کاسنی با غسل معجون کند و بجا آید رفیق را باز دارد و روشنائی چشم را سود دارد
 اگر زن بچهره در شکم مرده باشد کند تا خشک در زیر پیر و امن او دود کند و فرزند مرده
 از وی جدا شود اگر خواهی که حضی بسته را بکشای بگذردم انکبوت با بگذردم اب معجون
 کند و بخورد کشته کردد اگر کسی را بلغم باشد شرب را بسیار بخورد بلغم را دفع کند و معده
 قوی کند اگر خواهد که موی در آرز شود با پون باروغن ز پون بخورند در موی مانند شود
 در آرز شود اگر خواهی که موی زیاد را از چشم رفع نماید چون خروس در وی چکانند دیگر
 بر نیاید هر که را آب سیاه در چشم آید باشد زهر کبک با زهر ماهی خشک کند و در چشم
 کشد اغلت بر طرف شود و روشنائی چشم زیاد شود هر که خواهد که از جانی موی نیاید

زهر با نشانه بیامیزد در آنجا مالدا اما پالت کند دیگر مویز نیاید هر که باد در سینه داشته باشد
مغز استخوان در آن گوش در بدن خود مالده را بدی که داشته باشد رفع شود هر که مرا
زهر داده باشد زهر بن باشد که مریخ و در حال شفا یابد هر که از جای خون بر آید
بجز از بسوزاند با روغن زیت بد آنجا هلد شفا یابد هر که اندام ناسور باشد پیه افنجی
مار و مریک موش و روغن سپاه دوش در ناسور مالده رفع شود اگر چکن سال بوده باشد
بر طرف شود اگر کسی را سخی یا هقی باشد شریخین با تخم ریب باب اندازد و بخورد
از انعلت خلاص شود هر که کری باشد و ناس را بگوید و آتش سرنوشت در گوش
چکاند خلاص شود اگر زخمی خواهد که حامله نشود بنفشه را بگوید باز هر که کرس
فشاره نوسا خند و بر دارد هر که حامله نشود هر که خون از بینی آید بک لاله با خورده
بلغا خورده بسپارد و در معاغ و بزده خون باز آید هر که سفیدی در چشم باشد بخورد
ادم را خشتک کند و بسپارد و در چشم کشد و ساعی بخورد رفع شود هر که خارش
خشتک باشد شلمه چینه کند و در که ما بر برد و بعد از دار و کشیدن بمالده خارش
بر طرف شود هر که خارش مقعد باشد بکد و دانه سپر قله بی اهلک در مقعد
خارش بر طرف شود هر که زهر گوش باشد سپر را با زهره کوسفند بخورند و در گوش
چکاند شفا یابد هر زخمی که در بس با و هلد استخوان کیو تر را در زهره دامش دود کند
در حال بار هلد هر که خارش چشم باشد سفید تخم مرغ در چشم کشد خارش را
ببرد هر که هقی داشته باشد پیه بزر را با و شتاب در مالده بر شود هر که
گوش در د کند ماهی در سالتش هلد که روغن از وی جدا شود و روغن را بکشد

و بر برد

وسه بار در گوش چکاند شفا یابد هر که زهره قویز بود باشد خون مرغ با آنکسین با سر که بر آید
و بخورد رفع شود هر که عود سوخته را نعلت بسپارد و بر بدن هلد بخورد دندان حکم کند و بخورد
دهن خوش هر که ناشناخته کندی زبان آمد و کرده را بی قوت کند اب سپاه در چشم
آید هر که زهر داده باشند شکنجه کلنگ را با روغن کاه بر آن کند و بخورد شفا یابد
بجز در شکم مرده باشد شیر سگ را با آنکسین بیامیزد و بخورد در حال کودکی از وی جدا
شود هر که زهره ما کبان نامرود از سنک بیامیزد بوقت جاع کردن در زهره مالده با هر که
حیث دار و عاشق و دیوانه کرد که در غم بکسر ل مهمل نکند اگر کبیاب شهوة او کوه باشد
بی لذت جماعش پر غم شود عسل با بدش باشد که مریخ و در چشم کشد و در چشم
در هنگام شهوت در زهره کپا باشد و در و ن برد از جان و دل زن عاشق شود و دیگر
کره ما ز و شب پر پیوزانند و خورده کند و هنگام شهوت بر زهره مالده در و ن برد
قوی کرد و چندان لذت دهند که خوش بود که در هر که در زهره شقه بر باشد اب سپاه
سرخ در دماغ چکاند در در را بنشانند هر که زخمی بجای هلد و هلدش خست کند و تشنگی
بنشانند هر که زرخان را با زهره کوسفند حل کند بر اماس هلد بر شود و اگر بانان بخورد مقعد
قوی کند هر که سر دی داشته باشد بکشتال کشند و بکشتال شکر سفید بهم بیامیزد
انعلت رفع شود و اگر کبی بی اختیار سالتش از وی جدا شود اسفند را شیرین کند و
بار بخورد خوب شود در سپاهی موهر که خون زاغ سپاه قطعه در بدن چکاند هر که
روی سفید نشود هر که زهره زاغ سپاه در موی مالده خلفان از وی بر سند در
ماه هر که موی خوش را در زهره ما من و دود کند تا سه ماه بگذرد در وی کار نکند هر که

باشد خون خروکوش در سر وی مالد بعد از آن باب بشود هر که بر شود هر که بر وی دهن بد باشد
 زنگار با انگبین بیامیزد و میان دندانها که بر شود هر که از ذکر کوچک باشد تخم شرب
 بار و غن تازه بر پان کند و بر قصب مالد بر نرسد شود هر که در چشم سخت باشد
 او را بطافه کند اسفند را با نبات و پوست تخم مرغ خورد بسیار و در چشم کشد
 رضع شود هر که حلوا از جهت فراخی و سردی بریزد باید که مغز قندق و مغز بادام بود
 و چون هندی و مغز پسته و خشیاش و کبکند بود و در خشیاش سرخ و زرد و تخم اسفند
 و بجن سرخ و سفید و انجیر و منجک و کباب چینی و شقایق مصری زنجان و سولجان هر
 راسه درم بشاند و خورد بگوید و با عسل معجون کند سر و زرد اجزایها باشد و یک
 و زرد عسل باشد هر روز بناشنا بخورد و کرده را قوت دهد و شهوت را زیاد کند
 و در پی بر شود و اشک او را و خشکی و سردی ببرد و بسیار منفعت دارد اگر
 کسی را اب از بینی آید بلکه از خشیاش در آب رنگند در بینی چکاند بعد از آن رو بسوی
 افتاب کند تا عطسه چند نرزد و قله ری و غن بنفشه یا بادام در پی چکاند اب
 بر طرف شود اگر که خون از بینی آید و باز نرسد یا نه نمک و کافور خام خورد
 بسیار در بینی چکاند خون باز آید اگر کسی عون کفنا را بنام کسی آسون کند تا
 دوست دارد و اگر عون کفنا را بنام هر که خواهد در یک اندازه با چند نخل تا چند
 شود با آنکس دهد تا بخورد البته کشته شود و عاشق و بی کرد و اگر عون کفنا را بخورد
 دارد شهوت انگیزد در اجزای بدن که در آنند و هر که زهر کفنا در چشم کشد و روشنی
 چشم بفرزاید ماسک در این سخن شدن اگر نافع خروکوش با خا بر اش خورد بسیار بخورد

مور

در بادوی جمع شود این شود در زین هدهد در شراب حل کند و بخورد بار ک
 شود زین که خواهد بار دار شود زین که خواهد زهر که کند را با دانه تازه و قدری خرما و
 کپا و بر شاف کند و با خورد بر دارد و در چهار شب در پی با در جمع شود باید که از طعام سر
 و دوع و از ترشی و سفیدی چند روز بر هر کشد اگر کوشک مبل نماید کوشک شیشک
 بخورد و هر با مقدار دار و بها کم در زهر نریزان که بر بار دار شود هر که از خارش در اندام
 باشد نخل و بگوید و آبش را در خورد مالد خارش از اندام برود و اندام را نرم کند
 هر که ناخنک در چشم باشد زعفران در چشم کشد ببرد هر که مقعد بیرون آید
 موی بز با پوست انار با سقاله بخوشاند و بر آنجا هدهد بر شود و خون شکم باز دارد
 هر که سرفه کند انجیر را بخوشاند و آبش بخورد رضع شود و شهوت زیاد کند هر که کفی
 بسیار کند شراب و پودر بخورد رضع شود هر که دندان زرد شود صدف سفید
 اسفند ان از هر کلام دو درم بگوید و در دندان مالد سفید شود هر که در کوش
 باشد پاره سر که با انگبین با و غن کابو بیامیزد و در قطره هر کوش چکاند رضع شود
 از بجهت در سردی زهر بر آشکاف کند و بگوید و در چشم کشد هر که چشمش در
 نماید هر که بر این جزو با مراد و سنگ و صندل بخوشاند و زهر بجزایر بدان بشود
 موی سرب را ز شود هر آن زین که خواهد حاصل شود نرس نکس بکشد و پاره پنبه را ستر
 بر آن تر کند و شاف بر بوزد و از آن وقت که دره از وی جدا شود ساهرا بخورد
 هر که خامله نشود هر که اشک کشد باشد نرس نکس بگوید و آبش در خطا بریزد
 در حال بکشاید و بکشتاش او بنام نماید هر که نافع زینک را با خورد و اسه سک بر ویانک

کنند هر که در چشم سفید عا باشد صغیر بسوزاند و خاکسترش در چشم کشد سفید خج
 بیره هر که بلغم باشد روغن کرکده با عسل معجون و بخورد بلغم بل و رفع کند هر که از روغن
 در جامه ریزد باب باقلا بشوید چوبی و بیره هر که در معده گرم باشد زهره کاکوهی
 بساید با عسل معجون کند بخورد و رفع شود هر زنجی که شکر باشد با دیان و شترخشت
 بخورد شپرش زیاد کرد هر که او از کفر باشد شکر سفید را غرغ کند او از شش
 کشاید کرد هر که دندان کزک در گردن بندد دندان از وی بکشد اگر سرکه بن فیل را در
 خانه رود کند جمل گوشان انسان خانه بکشد ^{بسیار} پلنگ اگر پوست پلنگ
 در گردن بخورد خوشخوان شود و حافظ گردد و اگر با کسی خوب کند ظفر باید و اگر هفت
 پلنگ بخورد در حال بجهت اگر هوی پلنگ را در خانه رود کند گرم در خانه گذر کند
 با سه در صفت کرد هر که مریع باشد دندان کزک با خود دارد بر شود اگر دندان
 کزک بر پوست شتر بندد در گردن اسب بندد و دیند باشد اگر پوست کزک را در کساید
 و در میان بندد و لیس شود اگر استخوان کزک در میان کل کا و فندک کزک انسان نواهی بکشد
 و اگر چشم راست کزک با خود دارد از هیچ چیز نرسد اگر گوش کزک را بخورد بیا
 دانا شود اگر شاش کزک با کشتن و مشکن بسایند و کسی که براد داشته باشد بدهند
 تا بخورد شفا یابد اگر زهره کزک را با روغن کل زرد در برابر مالد با هر فن جمع شود
 بار و او کرد با سه در صفت خولک اگر کسی را مار کزک باشد جگر خولک با صد آب
 بگوید و بخورد هر که ز اول بول نکشد و اگر پرخولک را در خانه کسی مالد در آن دشین
 واقع شود با سه در صفت ز می اگر کسی از زخم بد باشد پوست فرس در او بندد

نمود

شود هر که گوش اسب بخورد معده را قوی کند و شکم را نرم کند و قوت زیاد کند اگر کسی زبان
 اسب را بخورد فصیح شود و اگر جانی که موند است باشد مغز اسب با روغن پاستین بسیار
 در هر جا که خواهد مالد مویرا بد اگر کسی شش اسب را بخورد رنگش سرخ شود اگر زن شرباب
 با پنجه فیل کرده با خود بردارد فرج او غایت نیک و گرم شود اگر کسی اسب را با کم بر او
 و در گوش چکاند که برابریه و اگر کسی سرکه بن اسب را کم بر جراحی بندد بد شود و اگر
 که در برابر بند سرکه بن اسب را در زیر پدامن او و کند زود بارند اگر شنجی را ز پدما پو
 بخون اسب بشوید بر طرف شود با سه در صفت کفتار اگر کودکی با او که بد او از کند
 دندان کفتار در جامه او بندد بر شود و اگر کسی دندان کفتار با خود دارد فرس شود و
 و سگ بوی ضرر نرساند و با نیک نکند اگر شنجی گوش کفتار بخورد فرس شود اگر کسی
 کفتار با خود دارد هر کس او را در دست دارد و طبع او شون چنانکه بفرار شوند
 در صفت هدهد اگر کسی القوه بوده باشد هدهد را کباب کند و بخورد با دل قوه را ببرد
 و قوی را بکشد اگر منقار هدهد با کسی باشد که دندان از وی نرسند اگر کسی مغز
 هدهد را بخورد یا بکسی بد هدهد بوان شود اگر سرکه بن هدهد را براماس مالند بشود
 نقل است از پیغمبر که در صحرا پی فرود آمدیم در اینجا کزک یکا یک بسیار بود حضرت
 فرمودند هدهد را بسیار بند و اقتراف و خشد و پیریزک هدهد را در آنش نهاند
 کزک آن که بخشد بقدرت خدای تعالی اصحاب گفتند یا رسول الله با بد که منافع هدهد
 بما با موزی حضرت فرمودند که هر که چشم راست هدهد را بر کوه بندد آن کوه در
 بسیار موزد یاد کرده و فراموش نکند اگر چنگال هدهد را بر زنجی دهی تا بخورد هر کس با زنجی

و اگر زنی بان هدهد در میان دعوات هندی یا برباز و بنده هرگز دشمن بروی ظفر نیاید و کب
 خون هدهد را با غا لب سپا میزند و بر هر دردی که مالند شفا یابد و اگر غر هدهد را با روغن
 یا سمن با میزند در وقت جماع بر ذکمه الله چه خواهد بکند بقره کرد و هر کس خورده هدهد
 در چشم کشد سفید پدید آید اگر زبان هدهد را در بازو بندد کسی با او نتواند جنگ کند
 هر که دل هدهد را از شکم بیرون آورد در حال مجزوم هر چه در دل دارد بخواب برسد
 اگر خون هدهد را بمشک با میزند و به کس که مال عاشق وی شود آب در صفت است
 اگر غر استر از ن مجزوم بار نگردد و اگر چرک کوش است در میان چیزی کبھی و بکنند
 دهی تا مجزوم در حال بهبودی شود آب در صفت دراز کوش هر که چند روز از دم او
 بکشد و در ذکر بندد پس قضا بوی چون میخ شود اگر زنج شیر زن را با پاره پنبه
 کپرد و ریش و زنجی که در رحم است نشسته باشد سود دارد آب در صفت خرد کوه هر که
 خرد کوه را کوش مجزوم با دهای گرم را برسد و قوی تر را دفع کند و پش را سود دارد
 ما بصد در صفت کا و هر که کوش کا و را مجزوم سرد است بلغرا قوی کند اگر خون
 کا و را بچرا حیثی مال که خون زیاد آید باز آید اگر زهره کا و را در کوش چکانند
 در کوش بنشانند ما بصد در صفت کوه سفند اگر زهره کوه سفند با دانه شفا بوی بوی
 و در معده که بخورد و گرم افزاید باشد جال دفع شود اگر شکر کوه سفند با روغن
 نسکس با کپی دهد که زهره داده باشند دفع شوند اگر کپی زهره کوه سفند با عسل است
 و بار و غن قوی کند و در زخم خولک هندی دفع شود در صفت کا و کوهی که زهره
 کا و کوهی را با روغن سنجید بگوید و زن مجزوم بر کپرد بار دار شود اگر زهره کا و کوهی را

در چنگار

بر چنگار خروس مالند بانک نکند اگر زهره او را در چشم کشد شب کوبد با برسد در صفت کوه
 کوهی اگر کوش او را دیوان مجزوم بر شود اگر زهره او را با کافور بسایند و در کوش چکانند
 در کوش ترا برسد و در دندان نافع است در صفت بز کوهی اگر کوش او را دم مجزوم
 سود دارد و اگر استخوان او را دم تب داد با خود دارد شفا یابد اگر سر کپن بز کوهی با
 انکبن معجون کند و هر که قوی تر در مجزوم سود دارد اگر زهره او را در چشم کشد
 شوخی چشم را برسد اگر پسر بز سرخ کوهی را بر ذکمه مال قوی شود در صفت اهو پوست
 اهو را دعای محبت بنویسد در بازو بندد هر کس مطیع او شوند اگر کپی را کوش در
 کند سپر او را در کوش چکانند در در بنشانند در صفت خرد کوش اگر خون خرد کوش در چشم
 آب رفتن کشد رفتن ابرو باز دارد و اگر خون خرد کوش خشک و با غوره بساید
 و در چشم کشد خارش چشم بنشانند اگر زهره خرد کوش بر قضا مال د با هر که جاحد
 کند و وسی افزاید اگر زهره خرد کوش بر جای که مو بر ندارد جال مو بر آید اگر غر
 کوش را در میان شراب با کپی دهی تا مجزوم هر که رفت نشود در صفت خار پش
 اگر کپی کوش خار پش را مجزوم سپهر از دفع کند اگر خار پش را بسوزانند بر تاخو
 بندد بر شود اگر کپس بول بسوزانند شکسته خار پش مجزوم دفع شود در صفت
 باز هر کس خون باز مجزوم دل بر کرد و اگر سر کپن باز را بر سئل بندد بر شود در صفت
 کلنگ اگر خار کلنگ بر سر کپن اب هندی و بعد از چند روز بیرون آید موی که سفید
 باشد جال سیاه شود اگر کپی کوش کلنگ را مجزوم وقت دهد بازی زیاد شود اگر
 چشم راست کلنگ را بجوشانند و بساید در چشم کشد او را خواب نیاید در صفت کلنگ

یک زهره کلایه را با زهره زاع سپاه اندک کرباس بندد و بر سر آن بندد و هر چند که خواهد مجاب
 کند اگر کوشش او را بخورد با دها دفعه شود و جادوی بر وی کار نکند و اگر زهره کلایه را
 بر روی سه مالد سپاه شود اگر کسی هدیه را با تخم کدو و کارس بخیزد کند و بر مردم دهد
 تا بخورد مردم از دیدن او سپهر شوند و هر کس دوست او شود اگر کسی زبان هدیه را
 با خود دارد و نان شکر بخورد حفظ او زیاد شود و اگر سپهر او را دود کند هر سویی که
 در آن نگرده باشد باطل شود اگر کسی بال راست او را با خود دارد هر حاجتی که داشته
 باشد روا کرد و اگر کسی دل او را خشک کند و خورد و بسا بد و در چشم کشد تا کف
 و سفیدی چشم را ببرد اگر کسی با دلقه داشته باشد زهره هدیه را در او مالید ^{بکف}
 در جایگاه تاریک بنشیند و در آن چند بوم از دوع و از شری و از سفیدی نگاهدارد
 آنرا عرض خواهد شود فایده در صفت کبوتر اگر خون کبوتر در چشم کشد در چشم
 را بنشانند اگر کوشش کبوتر را بخورد شب کویرا برسد و آب رفتن چشم را باز داد
 اگر بر آتش بخورد بلغم را ببرد و معده را قوی کند هر که بیا زخام بخورد در شقیقه
 پیدا کند و چشم را زیان ندارد و پانچند زخم را نفع دارد هر که خرمای بسیار خورد
 قوت را بفرزاید بخورد سره و خشک است خوردن آن در معده او را تا اگر آب باشد
 قوت افزاید و صفا بنشانند آنکو شیرین کرم است و تر چون آب او را بخورد تن را فریب
 کند و آب پشت زیاد کند و آنکو ترش دل و جگر ترا خشک کند و مویر سرخ خوردن
 معده را قوی کند و شهوت را زیاد کند خصوصاً گمش خوردن فایده بسیار دارد
 در صفت سبب بدانکه سبب ترش سرد است و سبب شیرین گرم و تر است و خوردن

وی بسیار فایده دارد و در دل را بنشانند و جگر را منفعند و در معده سبب ترش اب او زهر است
 و زیان دارد و چون نار سبده باشد اما رسیده او صفا شکن باشد و خوردن او از برای صفا
 پاک باشد در صفت انار شیرین سیل بر کرمی دارد و نرم کرد و صفا را ببرد و پیستر را نرم کند
 و جگر را قوی کند اما از بسیار خوردن بلغم او را در جهت کوشش که از وی بریم ابد غسل را نیم
 جوش سازند و در کوشش چکانند نیم را رفع کند هر که بود بیشتر را با شکر بامیزد با کرباس خورده
 کرمه بر چلو پی چب بندد سپهر را رفع نماید هر که بود بد بخورد معده را در دلش بنشانند
 و با در آن کشند و قوت دهد و تیشکی جگر را بنشانند هر که کشش را با بود بد بخورد بسیار
 و در پیشانی بندد و هر دو پای خود را در آب بگذارد سر را با ایستاده اب خورد و در سر
 ببرد هر که بگفتا لشکر سفید با کشش خشک کند بهم بامیزد و بخورد در جایگاه خود نشاند
 نکند و در سرد استخوان را ببرد حکا که اندک کوشش کشش کرم و نرم است و تن هر مرد را نرم کند
 و جماع را قوت دهد هر که چشم خارش کند سفید غم مرغ را در چشم کشد خارش را بنشانند
 هر که جماع کند از بی ترشی خورد در کوشش او در هر که مایه را در بالای آتش دارد و روغن
 از وی جدا شود و آن روغن را در کوشش چکانند نافع است هر که سر کین ایستاد و بنوشند
 و خاکش را روغن زیتون بامیزد و بر علت کل نهاد اول او بد بد ایستاده باشد بیشتر شود هر
 در وقت خفتن بکشت آب بسیار اند در شقیقه را بنشانند هر که با مملد مویر سرخ را
 زاندر برود کند و بخورد صفا و بلغم را بنشانند و حفظ را بفرزاید هر که خورد سوخته غلغ
 بنشانند و بدن را نازک کند و دندان سفید کند و بوی دهن خوش کند و هر که ناشناخته است
 معده اما س کند هر که سر کین مویش بگذرد بخورد از دور قوی قوی قوی قوی هر که آب پیاز سرخ

در این چکانه در شقیق را دفع کند هر که خارش در مقعد داشته باشد غنم شرب بگوید باشد
 تازه در او مالده بر شود و هر که خارش مقعد را یک عدد شافرا کند خارش را بنشاند هر که
 در کوش باشد زهره کوسفند بچکانند بچوشاند و روی چکانند نیک شود هر که بجمام آنگاه
 باشد خون شش بنام هر دو بنویسد و در وقت که در صپان ایشان فننه پیدا شود اگر در
 در احض بسند باشد سیاه بکشد و شنبیل بچوشاند و بجز در حصص او کشته کرد اگر
 پیانز آدی مالده نیک شود اگر خاپه مورچه و زعفران و کفن دریا در چشم کشد سفید
 را ببرد هر که شیره اسفند با شراب بکسی دهد پیهوش شود اگر جسمی که اما سر کرده
 باشد بنفشه و زعفران باب بگوید و بنهد نیک شود اگر زهره بی سرخ در چشم کشد
 در او ساکن شود و سفیدی را ببرد اگر برک زهره او خشک کند و با سرکه بر آنا
 مد و در چشم کشد مو بر آید هر که چون کبوتر در چشم کشد تا یکی را ببرد
 و علاج قوی موش را در آن کشند خلاص شود اگر سرکه بن موش در پیش او دو
 کند بر شود اگر کسی با در سر زها در سد پرخوک را بگذارد و بر خطها مالده او
 نایل کند و اگر زنی را حصص بسند باشد زهره کا و زهره خوکش بخورد بکشد
 او کشته شود و اگر زهره کبک را بکشد و در سر هر ماه عادت کند و پاره در بینی
 کند چشم روشن شود و زهره و تر چشم شود اگر کسی سرکه بن کا و پاره خشک کند
 و بگوید و بکسی دهد خون کویا زار و اگر ما زو و پوست انار خورده بگوید و زین ^{شش}
 بر کبک و بیج بغایت نیک شود اگر برک در غث انار بگوید که بر جای که گرم افاده باشد
 در بند گرم ببرد اگر انار بسوزاند و با سرکه در چشم کند خارش را بنشاند اگر گرم و سست

کواره را

کواره را سود دارد و خوردن او آب پشت را بپزند آنگاه کبکی خوب اسفند بسوزانند
 و خاکشش بر جای که گرم افاده باشد هر که جان بپزند شنبیل معتدل است و خوردن
 گرم دارد و در سر آید و در معده را لطافت دهد و دل را نشاط آورد و معده را سود
 دارد و اگر کسی کتشم کز به باشد سپهر را بگوید و با سرکه کهنه بد بخانند و بر شود خورد
 سپهر بلغرام و معده را پالند کند و خوردن سپهر خارش اندام و تار بک چشم و صفرا را دفع کند
 طبع سپهر گرم و خوشک است و اگر در آنش بخند کند و بخورد در در ناف را سود دارد اگر کسی
 باز هر که کوسفند بچوشاند و در کوش چکانند در کوشا ببرد در صفت زهره است چون
 چغندر شود و بخورد و از زرا بکشد و صفرا را ببرد و شهوت بسیار آورد و اگر زهره
 با عسل هر چه بخورد پشت و کمرها سود دارد و شهوت افزا کند چغندر بلغرام ببرد و در
 چغندر سیندر را نرم کند اما قوی را زیاد کند و کتشم سرد است و طبع وی گرم و نیک است
 و اگر بر آهن نهد در دریا بنشاند اگر یک گرم کلار میوه و یک گرم کتشم را بگوید و بخورد
 با دها چکر هم را سود دارد نان چرنیست گرم و خشک چون با سرکه یا میزند و ناشسته
 هنم طعام شود و گرم شکم را ببرد و بلغم و بوی رهن را ببرد و آب رهن باز دارد و کتشم
 را قوی کند و آب شهوت را بپزند در صفت زعفران گرم و خشک است سرد بر آید
 و خوردن زعفران دل را شاد کند و اگر کبکی با در رخا پاره افاده باشد قدری زعفران
 بمالد شفا یابد کافور سرد و خشک است هر که باب بخورد و در در معده چکانند خون رهن یازد
 دارد هارون حکیم گوید هر که در پشت باشد پاره سمع غریب و سداب در هم بچوشاند
 بار و غن زهره و زوبناث دوا باشد و بخورد در پشت ببرد اگر کسی جای آید

باشد سرکه کاه را بر سر بندد بر سر و جاماس حکم کوبد هر کرم را و کام و نزل که قشر باشد قطران را بپزند
 و در دماغ چکانه دروغ شود بفرط حکم کوبد هر کرم را در دوزخان بوده باشد با نه کوبد در آب جوشنا
 وان آب را در خود مالده باره در معده بگذرد بر نایز هر که از خون دوا بر سر نشود با بدخشت
 بچشم داد و از سرخ کند و ان خشت را در دهان طاس اندازد تا جوشانند بعد از آن ابرای بکند
 تا سر شود هر وقت که کشند شود از آن با بخورد لنگه که شود اگر کسی لاغر و نوا و زود شده باشد
 علت پیوسته زوده باشد با بد که چهل درم سکنجبین هر روز هفت درم ناشنا بخورد در نوبه
 کند هر که طعام کم خورده باشد در دین آب خورد بلغم آورد زبان داود که هر که نه نشا پشاده
 و غیره پشاده آب خورد بلغم آورد و زبان داود هر که نه نشا جانشی که آن کرم در هر که ناشنا
 جماع که در زبان داده با لغزه بیدار که هر کرم کوی گوش باشد قطع زهر و زود کوش چکانه
 کوبد بر آب که اگر کسی را در چشم میزند یا باشد نجاست ادری اختک کند با نمک نیکو بساید
 و در چشم کند سفندی یا برود بفرط حکم کوبد هر که در دوزخان باشد هر که کا و در آب انداز
 فدوی از آن در گوش چکانه در دوزخان هر که در دوزخان کوش کم افشاده باشد پنج قطره
 آب بود شفتالو با فیطران بنا پیزد و در گوش چکانه در دوزخان هر که در گوش را بر سر حکم بکند
 هر که در پیش ناسوه باشد پیوسته با با کوز لباید و در آن جا ریزد دفع شود اگر کسی
 کوشه با دانی در بلی پیوسته باشد او را سولنک خوانند پوست انا در توش و معاز و زود
 با هم بکوبد و در بلی پیوسته باشد سولنک را بر سر اگر کسی با خون از دماغ آید و نه آید باید
 که نجاست ادری خشک کند و خورد لباید و در بلی چکانه دروغ شود اگر کسی علت بلغم
 بوده کینه نارا با زود که نم فرغ و جود بر زبان کند و ناشنا بخورد بلغم را بر سر و زین را

کوبد بر آب

کوبد بر پستان او سرکه که باشد با بد که شنبلیله و پیبند و اندر با کوبد و سرد و ز ناشنا بخورد ز یاد شود
 فوی و دیگر چشم زب را جوشانند و ناشنا بخورد بر سر و پی زیاد کرده که کلف باشد در چندی را
 بکوبد و با آب سرکه جوشانند بر کلف بندد او را بر سر و دیگر حکم بر سر کوبد سرکه کین کینک و آب
 ششمان با سرکه بر سر بیامیزد و بر کلف بندد او را بر سر هر که علت خوکک داشته باشد ختم
 با سرکه کین کین با سرکه بیامیزد و بر کلف بندد او را بر سر اگر کسی را دوزخان باشد
 مودل در گوش مالده در سر با بیشتانند هر که از خون اید غوره با انگبین بیامیزد و در گوش
 چکانه خون آمدن از گوش باز دارد و کوبد بر طرف کند هر که در دندان زوده باشد مودل را بر سر
 دندان کوبد نافع بود هر که از خون دندان اید بر سر و نقل سوسن و نمک سفید این همه را با هم
 بکوبد و در سرین دندان کوبد و در سر با بیشتانند و دندان را سفید گردانند و خون آمدن باز دارد
 و من دندان سخت کند زنی خواهد که بچه بیندازد بزرگ سدا بر سر و در سر با و غده اگر کسی
 سست باشد و خواهد بر سر چشم مودل لیسوزانند و خاکشیرش با روغن زیتون بیامیزد و در سرین
 موی مالده حکم کرده اند هر که بوی دهن باشد اجر بخند را در دهن کوبد بوی دهن بد را بر سر
 و دهن را خوشبو کند زنی که خواهد با رهند بزرگ شفتالو با براب صلاب بکوبد و شاف کند
 در بدن کوبد بچه در دم پیزند و حبس بکشاید اگر کسی را طبع بدن دل باشد از رحمت حفظان
 ضعیف شده باشد سردی مستطکی روی سر زهر روزی بکند هم بخورد معال و اقوی کند
 و علت را بر طرف کند اگر کسی را با سرخ بداید او را با قلا با سرخ جو با دوق شش هر سه را با هم
 بیامیزد و بدای نجایا مالده با سرخ بر سر و بر شود هر که سرخی و خشک باشد مویز طایفی و روغن
 بنفشه بر زبان کند و نقل در میان افکند و ناشنا بخورد دفع شود هر که لیشکور باشد

+

ملیش را خشک کند و بسا اید و در چشم کشد شبکو بر آب میرد هر که در دندان داشته باشد پنج درم
 فلفل را خورده کند و در بن دندان بپاشد رفع شود اگر کسی مال مسک دیوانه کرده باشد موی سن
 او را بسوزاند با سرکه بپاشد بپزد او را نکشد اگر شهر بخندان باروغن یا سمن بنامیزد و بر ما سمن
 هفتد رفع شود هر که ناخنک در چشم باشد دندان ادی را خورده کند و با سرکه با هم آمیزد در چشم
 کند ناخنک را برید هر که قویلی باشد علاج آن هر چند کند بر نشود شنبلیله چهار درم تخم ترب
 چهار درم نمک اینها را در میان آب بریزد و بجوشاند و بعد از آن در بالای ایشان دو درم
 غسل و شش سرکه اضافه کند و یک هفتد بناشنا این شربت را بخورد و رفع شود جای که روی
 بر زبان کلاه سپاه را بکشد و تمام او را در کوزه آب نهد بپزد و در میان سرکه آب
 و غیره چندان بگذارد اگر گرم در وقت بعد از آن بیرون آورد آنچه گرم سپاه در او باشد
 برچیند و در ساپه خشک کند و باروغن کند حل کند و هر جا که مویز نیاید مال مویز برود
 هر زین که خواهد بستن نشود زهر خرگوش با مشک بخورد و فکری بر که با شوهر جمع
 شود این تن نشود در صفت اسب اگر چشم اسب را بسوزاند و خاکستر باروغن زیوت
 با آمیزد و بر جوی اخیل بندد بر شود اگر زنی خواهد که بار دهد چشم اسب را بسوزاند
 باروغن زیوت با خود بر که بر فرزند جدا شود در صفت شن هر که مغز شتر را چشم
 هفتد در چشم برید اگر کسی کوهان شتر را چندان کند و بخورد باد هارا برید هر که سرکین
 شتر را در سر مال دین سر را برید اگر چشم شتر را بر جوی حاک مال بر شود زنی که گوشت
 وی در دست کرده باشد سرکین کاو بخورد در حال بچه میزند هر که زهره کو سفند را بر آب
 مال سپاه شود و استخوان ملیش در چشم کشد در درم میرد هر که شتر دانه خوش بر آب

کند

کند و چشمه زن دهد و در حال با او جمع شود اگر خوش تر باشد پس با او برید و اگر باره باشد چشم
 با او برید اگر کسی که خوش تر از آن با خود بکشد این استن شود در منافع خرچنگ را بسوزاند
 و خاکستر را با آب ترکند و یکسینی از هفتد بپوشد که فضا باشد بخورد یا برید که مال کشته شود
 اگر کسی چشمک سوزد و از آن سوز مال بر شود نگاه خورده بسا اید و در چشم کشد و شنبلیله
 چشم را بر باد کند و آب سپاه از چشم بریزد در منافع خروس جاماس حکم کو به بخورد
 که بالتر زنده باشد در خانه نگاه داشته بشود نیکو بود از پودری و جوی و پان خامه این باشد
 اگر کسی مال کزنده باشد خروس زنده را بد و نیم کند و در پنج بر بندد در بر شود اگر پوست
 ناپدید شود گوشه گوشه بسازند و از هر یک یک درم اند و در چشم کشد سفید چشم را برید
 اگر کسی چشمک کفشد بر پان کند و بخورد و تب را بر طرف کند و با دانه هرا رفع کند اسکنده
 رو می گوید هر که گوشه در بدن ادی به تر از گوشه کفشد یکس اگر کسی با دی باشد
 کشتن بخورد با درم رفع کند و خورفا صاف کند اگر کسی از خورده بخورد از اموزاند و هراس
 تر پان دانه و شش و تو ابرید هر که خون از شکر اید چشم مویز باروغن کل زرد و سیخ و نیش
 و شتر خشک در هم کند و سر و زین بخورد رفع شود اما شتر خشک بسیار با بد کرد اگر کسی
 مویز ریخته باشد هلهله بسوزاند و با سرکه بکوبد و باروغن زیتون با آمیزد و هر جا که
 ریخته باشد بمالند در در سر را برید هر که گوشه کند این کشتن زلاب بنیان و زعفران بنیان
 و شنبلیله کند و در گوشه بخورد در گوشه شتر برید در نخبه مویزها از کفنه لقمان حکم هر که با مال
 از خواب بر خیزد دهن او تلخ بود از صفر بود ریخته او را که گچ است و خشکی بود زنگ او زرد
 و علاج او تر شنبلیله و شتر پنی معطل بود با و دهند رفع شود هر با مال دانه شتر دهن او تلخ بود

بود ریح او خون است علاج انست که جماعت کند با روغن زنده هر که با مالد بر بخیزد دهانش ترش
 بود علامت سود است علاج ان جوی و شپه پنجه بود هر که با مالد بر بخیزد دهانش ناخوش و بی مزه
 بود اندامش سست علاج او انست که روغن مسهل بخورد تا قی کند از غلظت پاک شود اگر کسی را
 هزار پای در کوش رفت باشد قدری شپه کا و قدری پیچ خوب زرشک با یکدیگر بچو سنانند
 تا حل شود و در کوزه بریزند چنانکه گرم باشد و کوش آنکس را بدهن کوزه هفت تا نهار بکوش و رود
 که بگلر اش رسد با سرالگه را با پاشند و بر شود زنی که خواهد که ایستن نشود و غن مخم با من
 و خورد و نشاد و نمک با آنکسین بیا منزه و شاف کند و با چشم شش با خود بر دارد ایستن
 شود در صفت کا و اگر زهره کا و اب ما ز و روغن با دام در کوش چکانند در کوش ما
 برید اگر زهره کا و سراب کین و در خانه بپاشد چکر کند کان از آن خانه بگریزد اگر کسی را بیکان
 نترسد بدین مانده باشد سر کین کا و با روغن بچو سنانند و بر و بندد بیکان بیرون استند
 اگر صداد با روغن بنلوف و تکبین را معجون کنند و هر روز ناشتا بخورد سیست و صندلیک
 برید و باد لغوه باز دارد هر که اخون از دماغ آید سماک زرد و بلهار و نمک طبریزه ^{نیش} بر
 هند خون رفتن یا زدمد هر که اخون از دهن آید شنبله و رازیان و مغز جوز با هم
 بکوبد و سرشبانند و زوردها بکشد دفع شود هر که آهن با آب کینر یا مانند اینها
 در بدن رفتن باشد سر کین کوساله را روغن کا و بد آنجا هدی شود اگر کسی پیوند ها
 در دهن کند مغز کوسفند با کل سرخ بیا منزه و بخورد بپاک بود اگر زنی بی وفاش در دهن کند
 بشکل کوسفند با روغن مرهم کند و با چشم بخورد بر کبک بر شود جاما سو حکیم کوبد هر که با
 دندان زرد بوده باشد با دهن ناخوش بود بر لیت صداد و نمک بدندان هفت سفید ^{هفت} و

طعم

طعم دار شود هر آن زن که دشوار زاید حریف ساه و جوش زهره کاشا که کند و بر ^{در} بخورد اگر مرد با
 و اگر زن نه باشد بیفتد هر که با اهل خود قانس نباشد خست کر اشک که بر دهن مالد و با زن جمع شود
 بار دارد هر که زهره مالکان امر در اسک بیا منزه بر قصب مالد هجده که خواهد جماعت کند
 هر که زهره خوکوش در دهن مالد در وقت جماعت کردن در نوار دوست دارد هر که روی دهن باشد
 بود بهتر خشک کند و دهن را بشوید دفع شود هر که چشم تاریکی کند سر کین کا و سرخ را چشم کند
 دفع شود هر که سردی باشد که کان با عسل بخورد شفا یابد هر که اسفند را بسیار خورد ^{بک}
 متان را دفع کند و روشتانی چشم را زیاد کند اگر بر لیت کاسین را بر ماس هفت در دهن باشد
 هر که کند نارا بسیار خورد معده را قوت دهد اگر زنی را بچرخ بر شکم مرده باشد نارا در دهن
 دهن او رود کند بچرخد اشوب و بعضی او کتاید هر که سرخ و رس را در طعام کند و بخورد
 فرزند شود هر که روی چشم چون خروس را در چشم کشد دفع شود هر که استخوان خروس را بر باد
 بندد شفا یابد هر که از کوش کبر سپاه سر قطع خون بکشد و با مال بر بیا منزه و بخورد و فرزند
 بی مغز با روغن و شتر چخت در طعام کند و بخورد و فرزند شود و روشتانی چشم را زیاد کند و دفع
 صفرا و بلغم شود و در دست را دفع کند و روغن که فرج اشک نماید بکسر پوست شمال و پوست
 خور و خوجنک این هر سه را بچرخد و کوفند و با روغن یا من مزج نموده هر یک ماه یک درم کو
 و با روغن مزبور بوقت حاجت بگذارد آن زمان بخوبی شستن بر دارد و هر ماه بسیار و هر هفت یکبار
 مزه را لذت دهد و زنا ناز چنان کند که پنداری و شیرین است از نفاخت شکی اگر کسی چشم از آب
 در دهن کند مغز استخوان کوسفند را در چشم کشد بر شود اگر سم اسبل در زهره و امن حامله رود
 کند نود بار هفت اگر کسی اندام در دهن کند نماید بر شود هر که اخون از بینی آید بنیدر و با سر کین ^خ

س

کند و بر اوج بطن خونی باز ایستد اگر کسپه سرد سر باشد آب کشتن و کلاب و سرکه در پیشانی مالند و
 کماغ و دهنه رن شود هر که از کزنده بشود بر لبت صلاب بار و غن بجوشند و در معده اندام رن
 کزنده از و بکیزد هر که در سرد بود باشد سرکه را با کلاب بجوشاند و ناشنا بخورد و رفع شود
 اگر که دیگر در دستکم و در دهان بود باشد بر لبت صلاب و روغ و زهره و مر از پانزدهم بچون
 کند و هر صلیح ناشنا بخورد بر شود و روغی که فرج شک باشد بکسر بشکد و در غن و مشک
 و فلفل از هر کدام جزئی و شتراب را با ریجان سرد سرد چهار جوش و پاره جامه کتان در آن
 اندازد و پاره جامه نگاهدارد تا بوقت حاجت انحصار را فینل کند و با خود بر دارد و پیشانی
 جماع یک شبانه روز نگاهدارد و فرج شک کند و زنی که حیض او بسته باشد زهره کاو
 سرخ و روغن خوکوش با بول مره بگذارد و با سرکه بهم آمیزد و قدری بخورد و قدری بخورد
 نبره در حیض او کتاده شود و این تعویذ را بنویسد و بخورد **بسم الله الرحمن الرحیم**
وما لم یکن استهدان لا اله الا الله علی کلشی قد نهران الله فدا احاطه بکلشی علیا هر که شرب
واب کاهو هر که با هم آمیزد و روغن کند و از زنی که بسته باشد بکشد و بلغه اسیر و معده
واقوی کرداند و سحر را برید و هر که تخم شرب بگوید و باشد به آمیزد بر کلف مالک کلف از و
برید چیل ذکر یا گوید هر که شرب بسیار خورد خوشی را زاده کند و خاوش اندام بر نده کند
هر که چقندر بسیار خورد سیندر را نرم کند و صفرا و بلغه را زایل کند اما قوی بکشد
و زبانه دارد و سرد مزاج است اگر کپه اما س بدید اید بر لبت چقندر ترا بجوشاند
و بر اما س هفت در در بر باشد و خون دام را پالک عماید و منصف بدید و در جانوس
حکیم گوید که سبتر منصف عظیم دارد اگر کپه سبتر خورد با خد اش و زرا که ما بر

در

در انگیزه و زهره روی کار نکند و اگر کسپه مار بکیزد سر را بگوید و در زخم مار هفت در حال در در باشد
 و زهره روی کار نکند هر که قصد بست بود سر را با روغن بریان کند و بخورد هم با در است کند
 و هم غضب را سخت کند و منین بر سر قصب مال سخت کند و سستی از روی برید عیسی گوید هر که
 سر را با روغن بریان کند و بخورد هم با در است کند و هم سود دارد هر که در دندان از باد در کند
 سر را بشو بریان کند و در دندان کپرد در در باشد اند هر که شرب خورید که در در یکم
 بکشد و سود دارد و اگر پوست سیر را بسوزاند و بر روغن زید با آمیزد در جانی که موئی در
 باشد بمالد موئی را زد اگر دانه سر بر بران کند و با روغن بمالد و بنر بخورد که خارش معده
 بنشاند و کزنده گوید بکدرم پوره در کران با سر شافه بر کپرد در حال قوی را بکشد و با در که
 پوره برید و قراطه گوید هر که سر بسیار خورد معده پاک شود و لرزیدن دست و پا و لغوه را
 برید و سینه اندام را زایل کند و با زهار را برید اما صفرا انگیزد و در شقیقه و خاوش اندام
 بدید اید و خورن را بسوزاند جانوس گوید هر که سر در آنش افکند تا بخورد و بخورد با در است
 برید و در ناف و زهار را بنشاند و هر که آب سر با زهره کوسفند بجوشاند و در گوش چکاند
 گوش را برید مداین را بخورد گوید هر که کسب بجوشاند و بخورد طبع نرم کند و قوی بکشد
 کسب را بر بران کند و با غنل بخورد و قش شراب خوردن مست نشود و هر که بوی ترسد اسجی
 گوید هر که پازخام خورد در شقیقه و در چشم مالک کند و سود انگیزد اما بلغه برید
 و معده را پاک کند و شفا و راحت یابد و علی گوید هر که پازرا با انگبین با آمیزد و در جانی که موئی
 بر نیامه بمالد موئی را زد هر که پازرا با گوش بر برید و طوی پوست از و بکار دارد و شفته جماع را
 قوت دهد و کزنده و مسانرا قوت دهد و با در از شین برید و قوت از یاد کند اسمعیل گوید

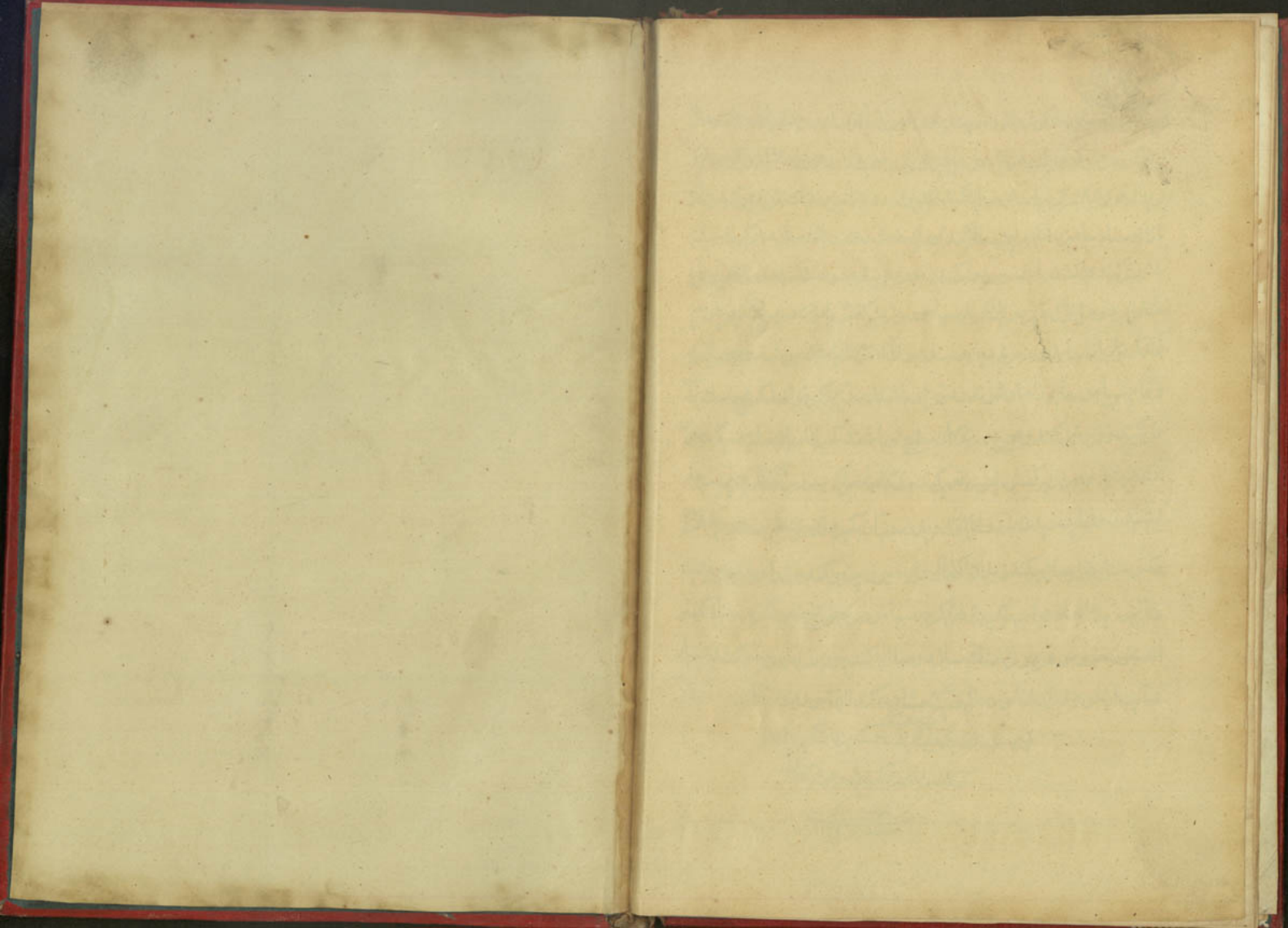
هر که پانز باقی بر جان کند و نگردد و غن کا و بیزید و بزنا سوره ناسور دهد و سال را ببرد و خون آمدن
 از او باز دارد و منفعت بسیار بداید و پانز بخشنه بلغزا در معده کرده او مرد و بیزید و پانز با کس
 در که ما بر نیک است و بخورد پشمالد که هر اسب در سببیت و صداقت بداید و در صابن
 قوت کوبد اگر چشم پانز از غن بر جان کند و باشکد سرخ بخورد باوی که اندر خا بر باشد
 ببرد و هر که ناشنا کند بخشنه خورد او از را بکشاید و صفا را ببرد بفاقت نافع باشد هر که
 با انگبین بخورد شهورت جماعت زیاد کند و قوت بفراید اسحق کوبد هر که کند و مو پوز
 بخوشاند و ایش و صاف کند و بخورد رنگ بر صبر را ببرد و باد های فاسد را از نزد
 کند هر که چشم کزیرا در زین دامن خود دود کند که در شکم مرده باشد بزیرا بد
 ابراهیم کوبد هر که بر لبه کد و بکوبد و در خورشیدین مال خورشید اندام را ببرد و اسباب
 در راحت بداید او مرد هر که پوست کزیرا بکار دارد بخشنه با خام عجیب دارم که کزیرا کزیرا
 باشد هر که خوش شود که داند جالبه تیس کوبد هر که بسیار خورد و بواسیر از زبان دارد و چشم
 تارید کند اما بلغزا ببرد خلا و نند قویخا زبان دارد اگر سبغ عری را باب تر کند و در لاس
 بنده اما سر را بنشانند و در ساکن شود هر که سبغ عری تر کند و بر پای تر کند بمالد سود
 دارد البهر مراد کوبد هر که رواج خورد صفا بنشانند و زهر را قوت دهد و خون را صفا
 کند و بر تانرا ببرد هر که چشم رواج بخوشاند و اندک مال ببرد تن را در دست کند هر که
 بکوبد و ایش را اندر موخ مالده سپاه شود و چ قوت اسفید شود بقرات کوبد هر که نقشه
 باشکد بخورد صفا را بنشانند و تب را ببرد و هر که در چشم باشد و اما س کرده بنفشه
 بکوبد با کلاب در چشم طلا کند اما س چشم را بنشانند و بفاقت منفعت یابد هر که زنی که نقشه

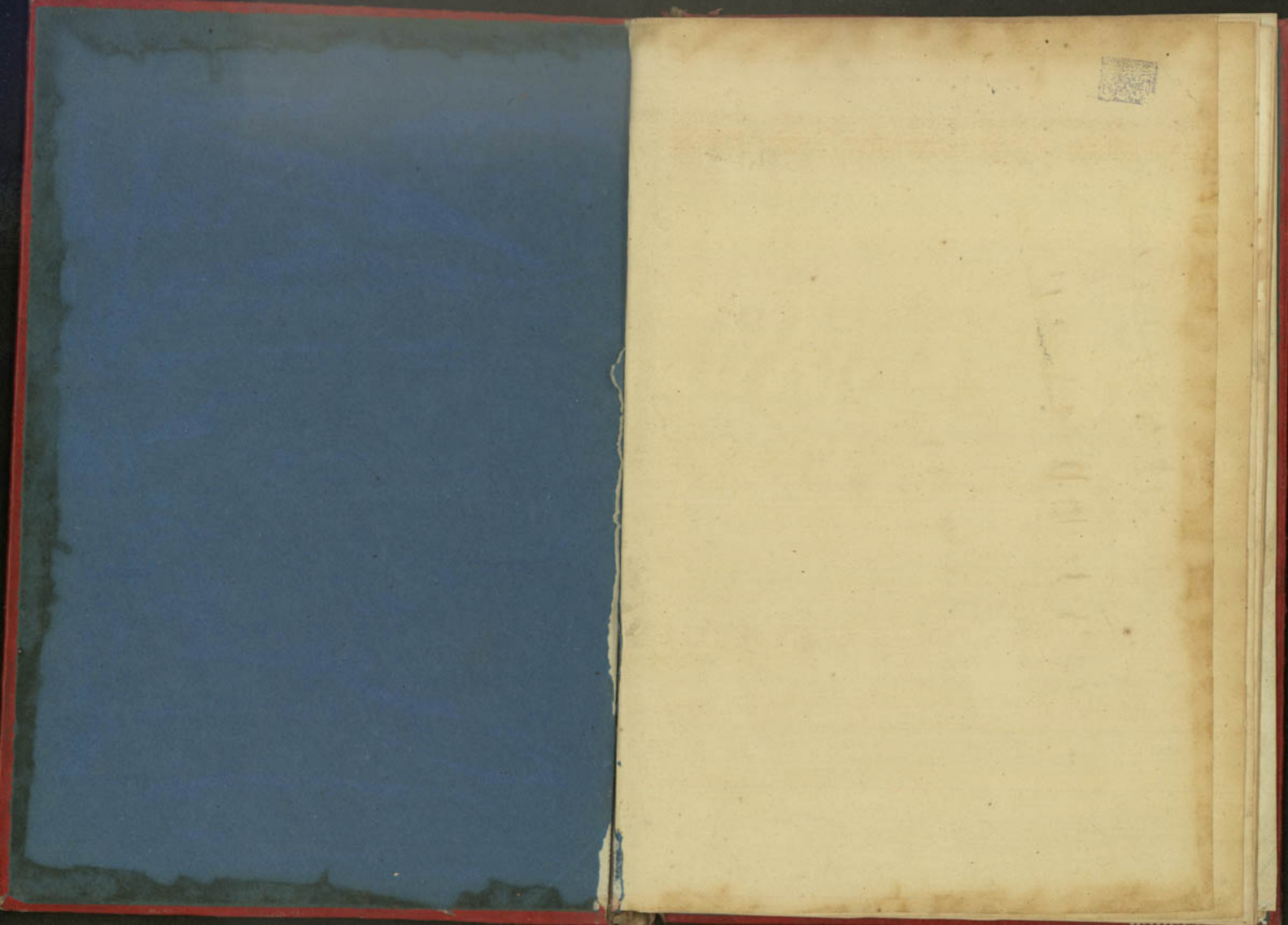
کوبد

کوبد و باز هر که کت با میند و اندک فینالرید و بسیار اید و بخورد که راه فرزندش بسنه شود و دیگر
 نشود حد این را زنی کوبد هر که سرکس بسا چه رویه فخرش قوی شود و خواب خوش او مرد هر که
 سرکس بر قصب را سخت کند و قوت افزاید و زنی که ایش نشود سرکس بکوبد و فیشال را باب سرکس
 تر کند و در آن وقت که مرده با وی صحبت کند بر کسیر و چون صحبت کند ایش نشود هر که اب سرکس
 در چشم کشد شب کوی که در کوه واقع کند هر کس سرکس را بکوبد و در زهر مار بندد تشکی را از ایل
 و جانوس حکیم کوبد البهر نیا بد که در خانه که سرکس بود چون وقت آمدن اب مرده باشد اگر مرده چشم
 بریزد که افند ایش بسنه شود چنانکه توان کشادن بقراط کوبد هر که اب لاله بر سر کند در سبب
 ببرد و سبب کور را بفاقت نیکو باشد هر که لاله را بخوشاند و اندر روی مالده مو بسیار کند و
 کرده هر کس بر لبه لاله را بکوبد و ایش اندر پیشانی مالده خون آمدن از بینی باز دارد اگر سبب کلنگ
 در جانی دود کند جمع موشان جمع آیند اگر سبب زینا بر نه تیس مالده در دست کرد اگر گوشه بزاد
 بخوشاند و در که با بخورد هر سود دارد و فری شود اگر شمش کزیرا را خشک کند با شیره تازه و با
 بیامیزد و بخورد که فنی دارد و مبر را ببرد هر که دندان کزیرا بخوشتن دارد هر که زنده او را نکند
 هر که دندان کزیرا بخورد و با هر زن که جماعت کنند از آنرا دست دارد چنانچه هر که زن از وی
 نشکند و سخت بقر را و کرده و اگر دندان کزیرا با کس بندگی که با دفعه داشتند باشد ان باد از وی
 ببرد و در دست کرد اگر شاش کزیرا با روغن زیت بخوشاند و در قصب مالده با هر زنی که جماعت کند
 بقر را و شود ابراهیم کوبد اگر سبب خوس با سکر و عسل بخورد که سبب داشتند باشد سبب را ببرد
 این با بوی کوبد اگر خواهی که خوک جای زبان زینا اند خربن سپاه خورد بکوبد بیاب بیامیزد و کرد
 بر کرد ان مقام بریزند از بوی خریف خوک بخوای اغذانه نگردد و این معنی بسیار از زوده است شاپوری

کوبیده اگر زین سرکه بن خروار چند باوی صفت بلارند البسین نشوند عبد الله هلال
 کوبیده که زهره خوش بار و غن با سمن بیامیزد و بازن صفت داران زن عاشق او شود هارون
 کوبیده که هر که شکسته بر بار و غن بریان کند و بعد بواند دهد تا بخورد نیک شود هر که خون مو
 با نازک سپاه بیامیزد آنکه ریخته طلا کند او را منفعت دهد و پاک سازد هر که خار دشت
 باشد پیش که او را کشته باشد برود و بر کردن مصرع بندد دوست کرد در نخی صباغ
 ششلی برود و عمل اول بکشد زبان که بر سپاه و در نهر کفش با موزه در میان دو چرم
 هند که تیر بران سا بد و در بر زمین رسد پس آن کفش را با موزه بپوشد و بچرا بپوشد
 و تمام سیاه و بهایم رام او شوند و مستخر او باشند و قیم اگر خواهد که هر که سگ برود
 حمله نکند و فریبی کند و مجموع در نیکان مطیع او باشند بکشد زبان سگ سبب است
 که کفتر شد و در نهر کفش با موزه تعمیر کند مدعا حاصل کرد در کمال یخچه سره
 کشیدن و عجایب دیدن برود و عمل اول دیدن جنیان بکشد قدری تخم مورچه با مغن
 مگس سبز یا چند صلا بکشد و بدان الکحال نماید چون چنین کند جن را معانی بر بیند
 دو تیم در مشاهده عجایب بکشد زهره که بر سپاه و در بعضی نخی خون که بر سپاه گفته
 اند بخون خروس هر دو را خشک سازد و صلا بکشد چون سره در چشم کشد بسیار
 عجایب از جن و غیر آن امور عالم غیبک مشاهده کند التماس دعا دارد کاتب و سپاه
 محمد حسین ابن محمد علی عمیری رحمت به زبان کسی باد
 که کاتب را با شکر کند باد و خوش خواهد شد

محمد حسین ابن محمد علی عمیری رحمت
 ۱۲۳۹

100

831